

در لزوم معاشرت با ادیان بروج و ریحان

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب سی و ششم - صفحه 268

باب سی و ششم

در لزوم معاشرت با ادیان بروج و ریحان

در کتاب مستطاب اقدس نازل شده قوله تعالی: "عاشروا مع الأديان بالروح والريحان ليجدوا منكم عرف الرحمن اياكم ان تأخذكم حمية الجاهلية بين البرية كل بدء من الله ويعود اليه انه لمبدء الخلق و مرجع العالمين." (بند ۱۴۴)

و نیز میفرماید قوله تعالی: "لتعاشروا مع الأديان و تبلغوا امر ربكم الرحمن هذا لأكليل الأعمال لو اتم من العارفين." (بند ۷۵)

و در لوح طرازات نازل قوله تعالی: "طراز دوم معاشرت با ادیان است بروج و ریحان و اظهار ما اتی به مکلم الطور و انصاف در امور. اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروج و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است. طوبی از برای نفوسیکه بجبل شفقت و رأفت متمسکند و از ضغینه و بغضاء فارغ و آزاد...." و در لوح دیگر نازل قوله تعالی: "در کتاب اقدس جمیع را اذن فرموده اند که با طوایف مختلفه عالم بکمال روح و ریحان معاشرت نمایند لأجل القای کلمة الله چه اگر اجتناب نمایند احدی از امر الله اطلاع نیابد و بافق اعلی فائز نشود."

ORIGINAL

بیانات مبارکه در اینخصوص بسیار و در متون الواح و صحف الهیه مسطور و موجود مراجعه فرمایند.

تبصره - در شرایع سابقه معاشرت با طوایف مختلفه ممنوع بوده و حتی حکم نجاست غیر مؤمنین در آیات قبلیه صریحا واضحا نازل و موجود است و مخصوصا در شریعت مبارکه بیان و آیات نازل از سماء قدرت حضرت ربّ اعلیّ جلّ اسمہ الاعزّ الاعلیّ که اینحکم شدیدا نازل شده و در اینظهور مبارک فضلا علی العباد جمالقدم و اسم اعظم جلّ جلاله این اوامر قبلیه را نسخ فرمود و بلزوم معاشرت اهل ایمان با ملل و ادیان تصریح فرمود و حتی حکم نجاست احزاب و وجوب جهاد را که در شریعت بیان و شرایع قبلیه نازل شده منسوخ ساختند. در این مقام بدرج قسمتی از بیانات الهیه که در این خصوص نازل شده اقدام و سپس ببعضی از اوامر شرایع قبلیه و حکم شریعت بیان راجع بغیر مؤمنین برای توضیح مرام اشاره مختصری مینماید.

جمالقدم جلّ جلاله در لوحی میفرماید قوله تعالی: "این ظهور ظهور رحمت کبری و عنایت عظمی است چه که حکم جهاد را از کتاب محو نموده و منع کرده و بمعشرت با جمیع ادیان بروح و ریحان امر فرموده." (اقتدارات صفحه ۲۸)

و در لوح بشارات نازل قوله تعالی: "یا اهل ارض بشارت اول که از امّ الکتاب در اینظهور اعظم بجمیع اهل عالم عنایت شد محو حکم جهاد است از کتاب تعالی الکریم ذو الفضل العظیم الذی به فتح باب الفضل علی من فی السموات و الارضین. بشارت دوم اذن داده شد احزاب عالم با یکدیگر بروح و ریحان معاشرت نمایند عاشروا یا قوم مع الأدیان بالروح و الریحان کذلک اشرق نیر الأذن و الأرادة من افق سماء امرالله ربّ العالمین."

و در لوح دنیا و سایر الواح مبارکه نیز باین مطلب تصریح شده است. حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوحی میفرماید قوله العزیز: "در مجموعه معارف بودیها در این ایام فصل مطوّلی از این امر مرقوم نموده اند از اطوار و احوال و اخلاق احبّا ستایش کرده اند که این طایفه محبّ عالمند و مسالم با جمیع امم با هر طایفه و ملّتی در نهایت صداقت و دیانت و محبت و مهربانی ولو دشمن باشد رفتار میکنند و این از فرائض دینیّه این طایفه بهائی است نه بیانی. آنان مقصدشان بر عکس این است زیرا بهائیان را کتاب مقدّس کتاب اقدس است و این کتاب چنین امر مینماید و بیانیها را کتاب شرع بیانست و بیان در اینمسائل مابین کتاب اقدس. لکن بهائیان کتاب اقدس را ناسخ کتاب بیان میدانند و میگویند که در قرآن و بیان حکم تعرّض بسایر ادیانست ولی کتاب اقدس ناسخ این احکام زیرا سیف بکلی نسخ شده و تعرّض بکلی ممنوع گشته حتی مجادله با سایر ملل جایز نیست تا چه رسد بجبر و اکراه و ایذاء بلکه نصّ کتابست عاشروا الأدیان بالروح و الریحان."

بیانات مبارکه در اینخصوص بسیار است و آنچه نگاشته شد اقتضای مقام را کفایت کند. حکم جهاد با کفار و تأکید در شدت رفتار با آنان در کتاب قیوم الاسماء (تفسیر سوره یوسف) کرارا و مرارا از قلم اعلیّ نازل و کمتر سوره ایست که در این کتاب مبارک شامل اینحکم نباشد.

و در کتاب بیان مبارک نیز حکم ضرب رقاب و نجاست احزاب و اخراج کفار از قطع نحس و ... و ... و ... نازل گردیده و در اینظهور اعظم فضلا علی الأمم لسان عظمت به نسخ این احکام و وضع اوامر و احکامیکه شامل محبت و مهربانی با کلّ بنی آدم و معاشرت با روح و ریحان و ... و ... و ... است تکلم فرموده که شمه‌ای از آن از قبل در این رساله مسطور و مندرج گردیده.

در لوح دنیا این جمله علیا از قلم اعلی نازل قوله تعالی: "معرضین و منکرین بچهار کله متمسک اول کله فضرِب الرقاب و ثانی حرق کتب و ثالث اجتناب از ملل اخری و رابع فنای احزاب. حال از فضل و اقتدار کله الهی این چهار سدّ عظیم از میان برداشته شد و این چهار امر مبین از لوح محو گشت و صفات سبعی را بصفات روحانی تبدیل نمود جلّت ارادته و جلّت قدرته و عظم سلطانه...."

در اسلام نیز حکم نجاست کفار مشرکین وارد شده است. در سورة التّوبه آیه ۲۸ میفرمایند: "انما المشرکون نجس ..."

و در سورة الروم آیه ۳۲ مقصود از مشرکین را بیان فرموده بقوله تعالی:
"ولا تكونوا من المشرکین من الذین فرقوا دینهم و كانوا شیعا کلّ حزب بما لدیهم فرحون."

و بدیهی است که نظر بمفاد این آیه یهود و نصاری و غیرهم جمعا جزو مشرکین میباشند زیرا همه آنها دین واحد خود را بمذاهب مختلفه تقسیم نموده‌اند و هر مذهبی خود را ناجی و باقی را هالک دانند. در کتب فقهیه نیز نجاست کفار مشرکین تصریح شده و طهارت آنان منوط بقبول دین اسلام است .... در رسائل انجیلیّه نیز بنجاست مخالفین

تصریح شده حتی عقول و ضمیر آنها را هم غیر طاهر فرموده چنانچه بولس رسول در آیه پانزدهم از فصل اول از رساله خود به تیطوس نوشته: "جمع اشیاء بجهت پاکان پاکست و از برای ناپاک چیزی پاک نیست زیرا آنان کلّ نجسند حتی عقول و ضمیرشان." در شریعت حضرت موسی نیز حکم مطرودیت و قتل و حرب و نهب و غارت و اجتناب از مخالفین دین موسی مصرّح است. برای اطلاع بکتاب نجمیا فصل سیزدهم آیه یک و تورات تثنیه فصل ۳/۲۳ و فصل ۶/۲۱ و فصل ۸/۲۰ و فصل ۱۰/۲۰ تا آخر و فصل ۱۱/۹ تا آخر کتاب یوشع و سایر مواضع عهد عتیق مراجعه شود. باری فضل اینظهور اعظم شامل اهل عالم گردیده و کلّ در رضوان محبت و وداد صمیمی داخل گشته و از قیود حدود سابقه رهائی یافتند تا بشکرانه این نعمت قیام کنند.